<u>Муса Җәлил</u>

Урман

Кояш батты күптән, ә мин һаман,
Авыр уйлар тулы күңелдә,
Күз алмыйча күрше урманнардан
Басып торам ишегем төбендә.

Бу урманда, бәлки, партизаннар
Кичке ашка учак яккандыр.
«Бабакай»ның батыр егетләре
Разведкадан йөреп кайткандыр.

Партизан «Т», бәлки, төнге яңа
Кыю эшкә план корадыр.
Аның утырып кылыч кайраганын
Ишеткәндәй була колагым.

Урман, урман, мине синнән аера
Чәнечкеле тимер коймалар.
Аерса да тәнне, коллык сөймәс
Мәгърур күңлем өчен юк алар.

Күңелем оча, урман, буйларыңда,
Сукмагыңны барлый, тикшерә.
Кич ятсам да, иртә уянсам да,
Синең дәшкән тавышың иштелә.

Урман, урман, мине син чакрасың,
Наратларың җилдән тибрәтеп.
Син шаулыйсың, миңа канлы үч һәм
Соңгы көрәш җырын өйрәтеп.

Урман, урман, миңа чиксез авыр
Бу хурлыклы түбән әсирлек!
Әйт син миңа, илдәш дусларымны
Кайсы почмагыңа яшердең?

Урман, урман, мине илт син шунда
Һәм корал бир минем кулыма!
Үләр идем аклап йөрәгемнең
Керсез антын сугыш кырында.

1942 ел